

La sardana

La sardana es el ball típic de Catalunya i és la més antiga de les arts.

L'home primitiu ja la ballava.

Els seus moviments eren dolents, però dins la comunitat social festejava la vida.

La sardana té un doble vessant, musical i coreogràfic i per la seva virtut rítmica ha captivat molta gent catalana.

Entre 1840 i 1850 Pep Ventura creà la sardana llarga i Miquel Pardàs ordenava els passos i establia les primeres lleis del repartiment.

La sardana es diu que és la dansa de Catalunya perquè ens resumeix i ens explica.

Una de les característiques que fa que es mantingui viva la sardana és la participació ciutadana, lliure i generosa.

Hi ha dues classes de sardana, la curta i la llarga, la curta és la que es ballava abans que Pep Ventura la reformés.

Aquesta divisió afecta particularment la dansa, ja que els compassos musicals són sempre iguals. En els curts, els balladors marquen només els passos de dos en dos i els llargs de quatre en quatre.

Cada sardana està composta de quatre tirades de curts i sis tirades de llargs.

Hi ha dos estils de ballar sardana, l'empordanès i el selvatà. La diferència que hi ha és que l'empordanès compta 136 compassos i acaba amb un quatre a l'esquerra i l'estil selvatà compta 136 compassos i acaba amb un dos i dos tresos a la dreta.

Montse Valentí

2n I.F.P. La Bisbal

Vista parcial de la plaça del Castell durant la ballada de sardanes que va tenir lloc el passat dia 4 de març, amb motiu de la celebració del cinquè aniversari de la cobla Bisbal Jove.